

Malý zpravodaj dolnobenešovské farnosti

NEDELNÍČEK

Dárek pro Ježíška

Leden 2018

Adventní koncerty 2017

SLŮVKO FARÁŘE

Novoroční přání:

Milí farníci, vstup do Nového roku je doprovázen spoustou zajímavých společenských, sociálních, náboženských i jiných jevů. Tak například to, že lidé jsou mnohdy shromážděni ve větších či menších skupinkách na více či méně atraktivních místech, aby byli spolu a takzvaně oslavili vstup do nového období. Bývá to většinou doprovázeno mírně nadprůměrnou konzumací potravin a nápojů nejrůznějšího druhu, které způsobují ve finále i nepříjemné pocity a stavy lidského organismu... Lehce, středně nebo i silně ochromená lidská schránka je pak vlastně při vstupu do nového období „přibrzděná“, trpí ledasjakými pocity a stavy a vyhledává izolaci, nutnou k návratu do „provozního“ stavu. Zdá se mi, že o radosti ze vstupu do Nového roku tady moc řeč být nemůže. A ostatní kolem takto ochromeného jsou z toho třeba nervózní nebo i smutní a ustaraní, či je jim hanba...

Ekonomicky náročné doprovodné pyrotechnické efekty pak mají kromě své vizuální stránky efekt například v tom, že mohou přivést ke stresu člověka, který se v silvestrovskou půlnoc nervózně ohlíží směrem ke své kůlně, kde má například uskladněné seno (ale takových už asi moc není). Hlučný člověk tuto noc ukazuje svou vládu nad zvířecím světem a zvířata se většinou vystrašeně stáhnou do svých chlévů, boud, pelíšků, brlohů, nor a jiných míst, protože se bojí.

Toto období je vzácné i na množství různých předsevzetí, která jsou jakousi zkouškou síly lidské vůle – v tom je dobré si držet palce (pokud je ovšem zábavní pyrotechnika nepoškodila ☺).

A tak co popřát?

*Pomoz Bože,
ať moudrého muže zvolíme prezidentem,
ať se po volbě nestane občan disidentem.*

*Pomoz Bože.
ať naše duše není za každou cenu vzpurná,
jinak ať ji raději skryje závěrečná urna.*

*Pomoz Bože.
ať plníme dny Nového roku vděčností,
ať tak zakusíme předchůť věčnosti.*

Pomoz mi Bože, pomoz nám Bože.

PKF

Pozdrav z Ukrajiny

Srdečné pozdravy všem farníkům z Ukrajiny. Učil jsem tady od září v Záporoží ukrajinské studenty češtinu. Jedna moje žačka napsala moc pěknou písemnou práci na téma Vánoce. Jmenuje se Olena Stacenko, je to lékařka a češtinu se učí druhým rokem. Od jara by měla posílit lékařský tým Fakultní nemocnice Olomouc.

Na Ukrajině slaví lidé Vánoce déle, kromě těch svých, pravoslavných, se hlásí také k těm našim, a tak mají někteří volno i 14 dní.

Na východě země stále vede v rozdávání dárků Děda Mráz. Nosí je ale na Nový rok.

Olena popsala Vánoce, jak si je pamatuje z dětství a jaké je měla nejradši. Posuďte sami.

Marek Sklář

UKRAJINSKÉ VÁNOCE U BABIČKY

Každý rok jsme se zatajeným dechem a nadějí čekali na Vánoce, které se slaví 6. a 7. ledna. Stejně jako všechny svátky slavili jsme i Vánoce na vesnici se svou babičkou.

Protože babička měla několik dětí, všichni pak přijížděli se svými dětmi k ní domů. Byla jsem nejmladší dítě ze všech. Celý dům byl námi naplněn. Hráli jsme si, učili se koledy a smáli se. Dospělí uklízeli dům a neustále nám tím překáželi. Podlaha byla posypána slámou, která pak všude lítala. Na parapetě babička rozmísťovala betlém. Vytáhla krabici, postavila ji na dlouhou stranu, dala do ní slámu a ustlala v ní podlahu. Pak rozkládala loutky. Do jesliček položila panenku novorozence a kolem ní ležely figurky zvířat. Do horní části krabice připevnila hvězdu. Stáli jsme a dívali se na tento zázrak, jak všechno v rukou babičky ožívalo.

Když vyšla první hvězda na obloze, všichni se posadili u stolu, který byl pokryt bílým, vyšívaným, slavnostním ubrusem. Pod ubrusem ve čtyřech rozích byl česnek pro odstranění zlých sil. Na stole mělo stát 12 postních jídel, podle počtu apoštolů. Z nich bylo nezbytně několik typů vareniků: tašniček s bramborami, zelím, s višněmi a podobně.

Ale hlavní a neměnné jídlo byla kuřa. V každém domě se vaří jinak. My jsme uvařili rýžovou kaši, přidali medovou vodu, mák, ořechy a sušené ovoce (hrozinky, meruňky, švestky). Část kuti jsme odebrali do jiné misky, kterou jsme s sebou vzali, abychom se podělili s našimi sousedy.

My děti jsme chodily od jednoho domu k druhému a zpívaly vánoční koledy. V každém domku už na nás netrpělivě čekali a štědře nás odměňovali: ořechami, sladkostmi i penězi. Věřilo se, že čím více dětí do domu přijde, tím více štědrý příští rok bude pro majitele.

Pak jsme se unavení, ale šťastní vraceli domů, kde byla vyhřátá pec a vše vonělo senem a mandarinkami.

Bylo to tehdy opravdu všechno tak šťastné, nebo jsem si ten pocit v sobě vymyslela? Nevím. Ale často se vracím do minulosti, abych pocítila chuť neomezeného a úplného, dětského pocitu štěstí.

Olena Stacenko
(studentka kurzu češtiny, České centrum Záporoží)

Děda Mráz rozdává radost na ulici Chreščatyk v Kyjevě

Foto: Terezie Najdekrová

Návrat do Svaté Země

Uplynulo už šest let, kdy jsme poprvé zavítali prostřednictvím stránek našeho Nedělníčku do Svaté Země. Prvním místem, které jsme tehdy navštívili, byla nejslavnější křtitelnice na zemi Jardenit. Místo, kde si návštěvníci a poutníci připomínají Ježíšův křest, a kde i dnes můžeme vidět křty dospělých ponořením do řeky Jordánu.

Svatou Zemi jsme navštívili tehdy šestnáctkrát. Z toho jsme dvakrát zavítali do Betléma (12/ 2012 a 1/ 2013). Dnes se tam vrátíme potřetí.

Připomeňme si, že města Jeruzalém a Betlém jsou sousední města, která stavebně splývají. Jsou však od sebe oddělena osm metrů vysokou betonovou zdí, která odděluje Izrael od Západního břeh Jordánu (Palestiny) o délce 700 km. Zeď je na mnoha místech pomalovaná různými obrázky a reklamami. Jeruzalém je Arabský, Betlém patří do Palestiny.

V první části naší návštěvy v Betlémě jsme se dověděli o samotném městě, o jeho struktuře i historii. Ve druhé části jsme navštívili baziliku Božího narození a jeskyni Božího narození. Tentokrát, při třetí návštěvě, se podíváme na místo, které se nazývá Mléčná jeskyně.

Když mudrci odešli, hle, anděl Hospodinův se ukázal Josefovi ve snu a řekl: „Vstaň, vezmi dítě i jeho matku, uprchni do Egypta a buď tam, dokud ti neřeknu; neboť Herodes bude hledat dítě, aby je zahubil.“ On tedy vstal, vzal v noci dítě i jeho matku, odešel do Egypta a byl tam až do smrti Herodovy.
(Mat. 2; 13 -15)

Po této výzvě anděla se Josef s Marií a děťátkem vydali na cestu. Než však opustili samotné město Betlém, skryli se ještě na onom místě, aby Maria dítě před náročnou cestou nakojila. Legenda vypráví, že při kojení ukáplo na zem několik kapek mléka a celá jeskyně zbělela. Proto se toto místo nazývá Mléčná jeskyně.

Toto místo se stalo místem putování obzvláště bezdětných párů. Ti si z tohoto místa odnášejí bílý prášek, který je možné zde zakoupit, a který při rozpuštění ve vodě vypadá jako mléko. Je jasné, že samotný prášek nemůže způsobit plodnost, ale slouží jako prostředek na povzbuzení víry. Při východu z této jeskyně je vystaveno velké množství fotografií, rodičů i se svými dětmi, kteří, ač byli lékařsky uznáni za neplodné manželství, po pohledu na tento prášek, či jeho požití, si uvědomí, že je tu Bůh, který může udělat zázrak. A On ho v mnoha případech i udělal a stále dělá.

Jediný obraz na světě, který zobrazuje Pannu Marii, jak kojí Ježíška

V roce 2007 zde byla otevřena nová moderní kaple zasvěcená Matce Boží, a která je chodbou spojena s Mléčnou jeskyní.

Přímo vedle mléčné jeskyně byl založen klášter řádu Sester věčného Uctívání Nejsvětější Svátosti, který těsně spolupracuje s františkány. U kaple v prostorách Mléčné jeskyně je schránka, kam lidé, jež zde přijdou žádat Panu Marii o pomoc, vkládají lístečky se svými

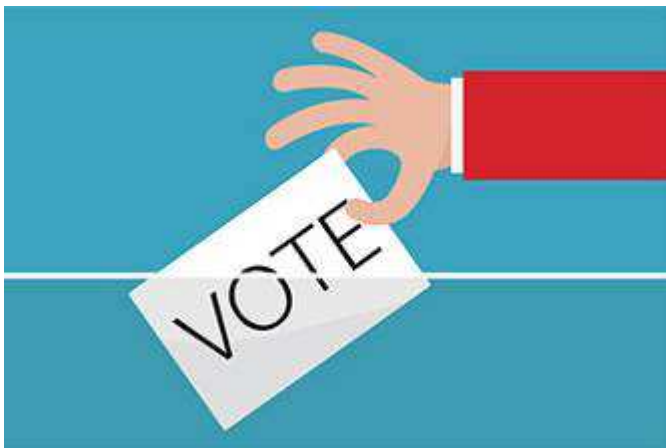
prosbami. Za vyslyšení veškerých proseb a za mír se sestry tohoto řádu zde nepřetržitě, dnem i nocí – 24 hod. denně modlí. V kapli je vždy přítomna minimálně jedna ze sester.

Připravila Marie Ohřálová

Modli se za volbu presidenta

„Na prvním místě žádám, aby se konaly prosby, modlitby, přímlyvy, díkůvzdání za všechny lidi, za vládce a za všechny, kteří mají v rukou moc, abychom mohli žít tichým a klidným životem v opravdové zbožnosti a vážnosti.“ (1 Tim 2,1-2)

Volby hlavy našeho státu, který je už skoro sto let republikou, se blíží. Když máme republiku, musíme si zvolit prezidenta; buď sami, nebo nepřímo, tedy prostřednictvím volitelů, které si zvolíme. To jsou známé věci – stejně to, že od nepřímé volby jsme u nás přešli k přímé teprve nedávno, přímým způsobem budeme volit hlavu státu podruhé. Važme si svobody! Je všechno možné – jenom ne samozřejmá! Na světě je spousta podivných republik, kde volby prezidenta jsou cosi velice smutného a ponižujícího, zemí, kde volby nemají ve skutečnosti s volbou, tedy s výběrem z vícera alternativ, nic společného. A jsou i země, které vzdor tomu, že jde formálně o republiky, jsou monarchiemi v tom nejhorším smyslu slova, kde po jednom krutém diktátorovi nastupuje rovnou jeho syn; špatně, ale z hlediska diktatury jistě dobře vychovaný syn: Asad v Sýrii, Kim ve Severní Koreji, dříve například Duvalier na Haiti...

Buďme Bohu vděční, že máme svobodu, že se můžeme radit mezi státy, kde volby jsou skutečné volby, že patříme mezi ty národy, které si mohou vybrat, kdo je povede – a kam! Ale musíme si přiznat i to, že nesvoboda je příjemná pro lidi, kteří nechtějí nést žádnou odpovědnost, a pro ty, které myšlení bolí.

Tak koho chcete za prezidenta? To je jedna otázka. A koho nakonec budete volit za prezidenta? Koho v prvním kole – a koho ve druhém kole? To je další problém. Nikdo z nás nežije sám – a při volbách jsme odkázáni i na druhé lidi: jednak na to, kdo chce a kdo nechce vůbec kandidovat (například já vím o jednom bez nadsázky vynikajícím kandidátovi na hlavu státu – ale on za žádnou cenu kandidovat nechce!), a potom na to, jak budou hlasovat ostatní lidé... Jasně.

Ale my křesťané máme ještě jednu možnost – a řekl bych, že i povinnost: modlit se za volby.

Je to tajemná záležitost, kterou nikdy úplně nepronikneme – ale je to tak: modlitbou přibližujeme k lidem Boží milost a Boží světlo, takže se lidé mohou měnit k lepšímu a rozhodovat se správně – to není žádné znásilňování jejich svobodné vůle. Je to spíše tak, jako když někdo tápe ve tmě my mu, (a v první řadě ovšem sami sobě!) posvítíme na cestu: ne svým vlastním světlem – ale Božím.

Výsledek modlitby, upřímné modlitby, ne té falešné, kdy Bohu spíše nařizujeme, co má dělat, než abychom se chtěli řídit jeho vůlí, někdy překvapí i samotné modlitebníky...

Modlíte se za dobrou volbu českého prezidenta? Jste ochotni se modlit? Víte, že máte povinnost se modlit? A ne jen tak trochu, ale stále, ale vytrvale – a pořádně? ..

*publicista a redaktor skleněného kostela - František Schildberger,
(www.sklenenykostel.net/)*

PŘÍPRAVA K BIŘMOVÁNÍ - LEDEN

PÁTEK 5. 1. 2018 v 19.00 na faře. Doporučujeme s sebou vzít psací potřeby.

PKF

ÚČELOVÉ SBÍRKY V MĚSÍCI LEDNU

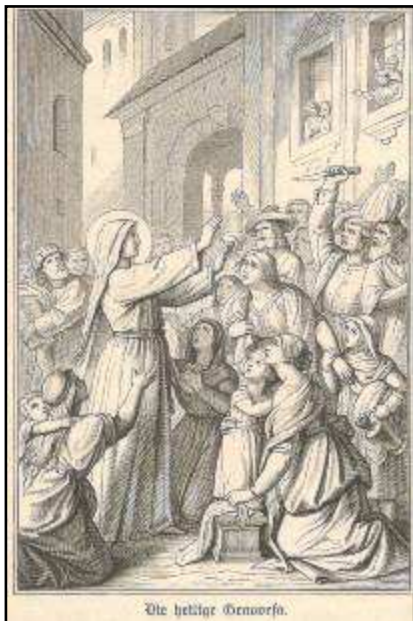
**Sbírka na OPRAVY – oprava varhan v kostele sv. Urbana
– neděle 21. 1. 2018**

Světci - více, či méně známí

sv. Jenováfa

Připomínka – 3. ledna,
panna, řeholnice

patronka Paříže, žen, pastýřů, vinařů a kloboučníků. Vyzývána proti válce, suchu, moru, horečce a očním nemocem.

(z knihy *Leben der Heiligen Gottes*, 1880)

Za obléhání Paříže Chlodvíkem I. zachránila město podruhé, tentokrát od hladu, když se po Seině vrátila s 11 loděmi obilí, které na své záchranné výpravě vyžebala. Mnoha vězňům vyprosila svobodu a skutky milosrdenství konala i mimo Paříž. Je o ní psáno, že uzdravovala nemocné, chudých se ujímala proti utiskovatelům, zabraňovala násilí a stavěla hráze mravní zkaženosti.

V jednom jejím životopise je jmenováno 12 ctností, které si pro boj se zlem zvolila za své společnice, a to: víru, moudrost, zdrženlivost, trpělivost, velkodušnost, odvahu, prostotu, nevinnost, mírumilovnost, přísnost k sobě, mravní čistotu a pravdu. Je to i dobrý návod pro nás.

Vyobrazuje se se svící v ruce, neboť ta je symbolem oběti, hoří a shoří ve službě druhým. K její svíci se pojí i legenda, podle které jí byla v ruce rozsvícena andělem.

Svým vstáváním k modlitbě za hříšné město dává aktuální příklad.

Jenováfa složila v 15 letech slib panenství a žila v kajícím v Paříži u své kmotřenky. Od 15 do 50 let jedla pouze 2x týdně, a to ječný chléb s medem. Noc ze soboty na neděli vždy probděla na modlitbách.

Onemocněla a mívala vidění, pro které kolem ní vznikalo plno pomluv. Těch ji zbavil, při návštěvě Paříže, sv. biskup German. Jenováfa se uzdravila, získala vážnost a slovem i příkladem šířila zbožnost a lásku ke Kristu. Když s velkým vojskem surový král Hunů Attila zamířil na Paříž, Jenováfa vyšla ze své samoty, svolala ženy a na její výzvu se společně modlily, postily a činily pokání. Mužům domluvila, aby zůstali ve městě, a díky jí byli obyvatelé Paříže zachráněni.

sv. Lucián

připomínka - 7. ledna

kněz, církevní spisovatel a mučedník

atributem světce je kalich (bývá postavený na prsou světce ležícího na střepinách)

(z knihy Leben der Heiligen Gottes, 1880)

Pocházel ze syrské Samosaty, od řeky Eufratu. Stal se sirotkem asi ve 12 letech. Dědictví po rodičích rozdal chudým a poté šel k Makáriovi do Edessy, aby dosáhl většího teologického vzdělání. Jeho další cesta vedla do Antiochie, kde byl vysvěcen na kněze. Ve městě založil biblickou školu a biskupem byl ustanoven za veřejného učitele. Živil se opisováním knih a vynikal štědrostí k chudým. Jelikož zjistil, že řecký překlad Starého zákona byl od bludařů poškozen, opravil jej podle původního hebrejského textu. Jeho překlad Bible se používal v Syrsku, v Malé Asii a v Cařihradě. Využíval je i sv. Jeroným při překladu Bible do latiny.

Ve druhé polovině III. století byl v Antiochii biskupem Pavel Samosatský, Luciánův krajan, který upadl do bludu ebionitů, jenž nesouhlasili s pravým učením o nejsvětější Trojici a Církev k tomuto učení dosud neměla vyhlášené dogma. Biskup Pavel před Lucianem vystupoval natolik obratně, že i jeho pomýlil. Poznaná skutečnost vedla Luciana do Nikomedie k Eusebiovi, kde se bludů odřekl.

Za Diokleciánova pronásledování strávil více let ve vězení. Byl propuštěn na svobodu a znova uvězněn. Mezi tím sepsal spisy na obranu křesťanské víry. Císař Maximián se marně pokoušel Luciána získat lichocením a sliby. Pak to zkoušel bičováním, nepomohlo ani držení Luciána o hladu, nabízené pokrmy z pohanských obětí odmítl a byl proto odsouzen k smrti.

V den slavnosti Zjevení Páně jej navštívili ve vězení místní křesťané, se kterými naposled slavil mši svatou, jsa přikován k zemi, jen ruce měl volné. Za obětní stůl mu sloužila vlastní hrud'. Druhého dne byl sťat.

(čerpáno z www.catholica.cz)

Připravila Marie Ohrálová

Dárek našich dětí narozenému Ježíši

Děkujeme všem dětem za jejich letošní adventní snažení – průvody s lampičkami při adventních mších v týdnu, i za jejich Dárek pro Ježíše, který samy vytvořily děkováním Bohu, chválou, povzbuzením, šířením radosti a lásky kolem sebe.

- Děkuji, že máme co jíst a pít. Š.

- Děkuji, že mám rodinu.

- Děkuji za to, že jsem mohla chodit na mše s lampičkami. AJ

- Děkuji za to, že máme našeho pana faráře. L

- Pane Ježíši, děkuji ti za to, že jsme zdraví, že máme co jíst a pít, že máme kde bydlet a spát, že máme oblečení a přikrývku, že máme světlo a tmu. AK

- Děkuji Pánu Ježíši, že můžu sloužit u oltáře. JD

- Děkuji mamce, že je na mě hodná. Š.

- Děkuji ti za dobré kamarády a za pití a jídlo. L.

-Děkuji za všechno, protože se to jedním slovem nedá říct. PS: Promiňte za chybi. ☺

- Milý Ježíšku, děkuji ti za sních, že tatínek přijel z lázní zdravý a jsme všichni spolu!

- Pochválil jsem taťku, že mi přimontoval televizi. MF

- Pochválil jsem kamaráda: „Ty jsi šikovný!“

- Pochválila jsem bratra, za pěkný dárek pro mamku. E.

- Chválím maminku, že se o nás stará.

- V tomto týdnu mi udělalo radost, že mě Bella poslouchala. PS: Bella je malé štěně.

- Udělal jsem radost starší paní, za kterou jsem pravidelně vytíral schody. FJ

- Udělal jsem radost mamince, že jsem se s ní šel pomodlit růženec za naše blízké. JD

- Radost jsem udělala mamce, taťkovi, bratrovi, babičkám, dědům a všem z rodiny, že jsem poprvé zahrála na klavír svoji písničku. KN

- Udělala jsem radost rodičům, že jsem byla celý rok hodná a poslouchala jsem. NJ.

- Objal jsem maminku, která je teď o Vánocích nemocná a i tak se mnou chodila na mše s lampičkami. Dal jsem jí i velkou pusu na líčko, usmála se a měla velkou radost. JD

„Děti jsou samy o sobě bohatstvím lidstva a také církve (Papež František)

Věra Dudová

Turnaj ministrantů ve stolním tenise

V sobotu 9. 12. 2017 se uskutečnil v Dolním Benešově v tělocvičně ZŠ další ročník "Meziděkanátního turnaje ministrantů" ve stolním tenise. Pořadatelem byli Římskokatolická farnost Dolní Benešov a CVČ Kravaře. Dorazilo celkem 10 hráčů, včetně jedné hráčky, z těchto farností: Dolní Benešov, Kravaře, Chuchelná, Hlučín, Strahovice, Havířov a Bohuslavice. Na začátku turnaje všechny přivítal otec Pavel Kuchař a po krátké promluvě a modlitbě zapálil na adventním věnci svíčku, čímž byl turnaj oficiálně zahájen. V nejmladší kategorii 3. – 6. třída s přehledem zvítězil Petr Jurášek z Chuchelné, druhá skončila Anežka Kotziánová z Kravař a třetí byl domácí Jirka Duda. Ten zaslouží velkou pochvalu, že jako nejmladší účastník (2. třída) měl kuráž postavit se starším soupeřům.

V kategorii 7. - 8. třída startovalo 5 hráčů a nejlépe si vedl Adam Jarošek z Hlučína, který v průběhu turnaje neztratil ani set. I v této kategorii patřilo 2. místo Kravařím, které zastupoval Karel Kotzian (bratr Anežky). Třetí místo obsadil Štěpán Reiský z Hlučína, čtvrtý byl Štěpán Hluchník ze Strahovic a pátý Josef Fuis z Hlučína. Zde už byly k vidění vyrovnanější zápasy.

V nejstarší kategorii 9. třída a starší byli přihlášení pouze dva hráči a tak se k nim připojili ještě dva nejlepší z té předcházející a vítěz té nejmladší. Po velkém boji nakonec zvítězil nejuzdálenější účastník Vojtěch Pískala z Havířova, když v rozhodujícím zápase porazil Adama Jaroška 3:2. Třetí skončil Petr Jurášek, čtvrtý Daniel Piskoř z Bohuslavic a pátý Karel Kotzián.

Vítězové obdrželi pěkné putovní poháry, hráči na prvních třech místech diplomy a věcné ceny (převážně společenské hry), ale s prázdnou neodcházel nikdo. V průběhu turnaje bylo připraveno pro účastníky také občerstvení, které zajistil otec Pavel. Poděkování patří také sponzorům, kteří přispěli na ceny, přítomné pracovníci CVČ Kravaře, která se ujala role zapisovatelky, vrchnímu rozhodčímu Hubertu Weczerkovi a panu Karlu Pačkovi za technickou pomoc. Ač nebylo přítomných mnoho, tak ti, co přijeli, si určitě dobře zahráli a i touto formou chválili Boha za dary a milosti nám uděleny.

Hubert Weczerek

NEDĚLNÍ POVÍDKA

Ten nejrozumnější

Kdysi dávno žil jeden muž, který měl tři syny. Všechny je měl moc rád. Nepocházel sice z bohaté rodiny, ale díky své moudrosti a pílí našetřil větší obnos a koupil za něj pole. K stáru začal přemýšlet, jak majetek mezi své děti rozdělit. Jednoho dne, když už byl hodně starý a nemocný, se rozhodl vyzkoušet, který ze tří synů je nejrozumnější.

Zavolal si všechny tři k lůžku, na němž ležel, a každému dal pět grošů. Měli za ně koupit něco, co by zaplnilo jeho prázdnou a holou světnici.

Synové si peníze vzali a vydali se splnit otcovo přání. Každý po svém.

Nejstarší si pomyslel, že to bude snadné. Na trhu koupil otep slámy, první věc, kterou viděl. Druhý syn chvíli přemýšlel. Prošel tržnicí křížem krážem a nakonec nakoupil krásné peří.

Nejmladší syn si lámal hlavu „Co se dá koupit za tak málo peněz a zaplnit tím celou místnost?“ Hodiny a hodiny přemýšlel, až dostal nápad. Vydal se do krámu v jedné postranní uličce a za pět grošů koupil svíčku a zápalku. Radostně se pak vrátil domů a byl zvědavý, co nakoupili bratři.

Druhý den se synové sešli u otcova lůžka. Každý nesl svůj dar. Jako první ho ukázal nejstarší bratr. Rozetřel slámu po zemi, ale otýpka stačila jen na pokrytí jednoho kouta. Prostřední syn vytáhl peří. Bylo sice krásné, ale nezaplnilo ani polovinu místnosti.

Otec byl oběma velmi zklamán.

Všichni se usmáli

A tak se do středu světnice postavil nejmladší. Dva starší po něm zvědavě pokukovali. Co asi přinesl on?

Nejmladší syn zapálil svíčku a její světlo naplnilo celou místnost. Všichni se usmáli.

Otce dárek nejmladšího syna potěšil. Odkázal mu veškerou půdu i peníze, protože poznal, že s nimi určitě dobře naloží a postará se i o své dva bratry.

PRO ZASMÁNÍ

Každý zajíc musí mít od nového roku reflexní vestu. Je to prý nové nařízení pro naši bezpečnost...říkala to liška...

Manžel se obrátí na svou ženu: „Přišla jsi mi už ten utržený knoflík?“
„Já jsem ho nemohla najít, tak jsem ti zašila tu díрку.“

U soudu se ptá soudce obviněného: „Já naprosto nechápu, proč jste se tři noci po sobě vloupal do stejného obchodu?“
„Víte, pane soudce, já tam vzal krásné plesové šaty pro manželku, ale bohužel jsem neodhadnul velikost. Tak jsem je musel jít dvakrát měnit,“

Určitě si ten kabát kupte, mladá paní je to poslední výkřik módy,“
přesvědčuje prodavačka zákaznici.

To fakt nemohu. Obávám se, že by to byl i poslední výkřik mého manžela.“

Pan farář odjel v adventu do lázní a kostelník zůstal na všechny předvánoční přípravy sám. Nevěděl si rady, jak má nachystat Betlém. Poslal proto panu faráři lístek s dotazem: „Jaký nápis mám dát nad Betlém a jak velký podstavec mám připravit?“

Obratem dostal telegram tohoto znění:

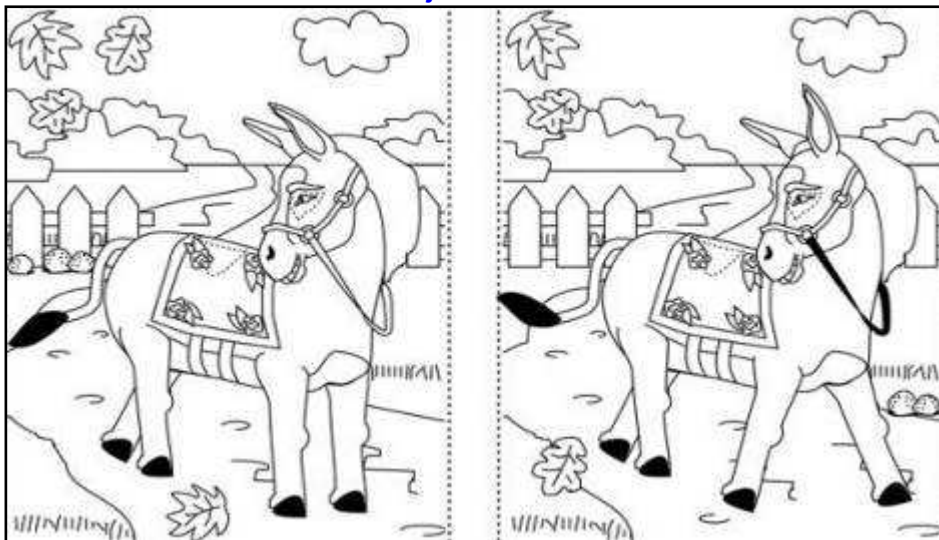
„Dítě se nám narodilo. Tři metry dlouhý a metr a půl široký.“

(Nezbedův humor)

Připravila Marie Ohřálová

Nedělníček dětem

Najdi 10 rozdílů

!!! SOUTĚŽ !!!

DOPLŇOVAČKA O CENY: Tajenka: Dobrý přítel... (dokončení v tajence)

1	2	3	4	5	6	7	8	9
S	S	S	S	S	S	S	S	S

1. krkavcovitý pták;
2. nevidomý; 3. zahradník starající se o ovocné stromy;
4. zápalka; 5. parní lázeň;
6. hmatat; 7. divadlo;
8. dorazit pod kopec;
9. útvar z kamene;

Své odpovědi vhodte do krabičky „SOUTĚŽ“, v kostele,

nebo zašlete emailem nas.nedelnicek@seznam.cz do neděle 28. ledna

Tajenka z minulé doplňovačky zní: **PŘÁTELSTVÍ**

Soutěže se zúčastnilo 11 dětí. Z Dolního Benešova 8, ze Zábřehu 2 děti, a 1 přespolní. V krabičce byly 4 odpovědi a 7 odpovědi přišlo na email.

1. cena – Andělský kalendář 2018 – **Jiří Duda** 8 let – Dolní Benešov;
2. cena – misijní pexeso – **Matěj Bastl** – 2. třída – Zábřeh
3. cena – misijní klíčenka na krk – **Natálie Hořinková** – 3 tř. – D. Benešov

Ceny si můžete vyzvednout u pana faráře v sakristii, nebo na faře.

Výhercům blahopřejeme.

Rozpis úmyslů na mše svaté ve farnosti Dolní Benešov na leden 2018

(Níže uvedené údaje jsou POUZE informativní, v daném období může dojít ke změnám!!!)

Den	Datum	Místo, čas	Úmysl	Pozn.
Út	2.1.	6.30		
St	3.1.	17.30		
Čt	4.1.	17.30	Za Marii Pačkovou, manžela a sourozence	
Pá	5.1.	6.30	Za + Jolanku Řehulkovou, manžela a čtyři děti	
Pá	5.1.	Záb 17.30		
So	6.1.	7.00	Za + kmotry Josefa a Věru Jůnovy a za celou + rodinu	
Ne	7.1.	7.00	Za + Marii Koskovou, manžela a děti	
Ne	7.1.	Záb 8.30	Za + Josefa Vrchoveckého – měsíční	
Ne	7.1.	10.00	Za členy Živého růžence – A	
Po	8.1.	17.30	Za + Annu Vavřínkovou – výroční	
Út	9.1.	6.30	Za živé a + farníky	
St	10.1.	17.30	Za + Elizabeth Willaschkovou, bratra, sestru, rodiče z obou str...	
Čt	11.1.	17.30	Za + Věru Starečkovou – výroční	
Pá	12.1.	Záb 17.30	Za + manžela a duše v očistci	
So	13.1.	7.00		
Ne	14.1.	7.00	Za + rodiče, příbuzné a boží ochranu pro živou rodinu	
Ne	14.1.	Záb 8.30	Za živé a + členy Živého růžence	
Ne	14.1.	10.00		
Po	15.1.	17.30	Za Marii Krakovčičkovou, manžela, syna a rodiče	
Út	16.1.	6.30	Za živé a + farníky	
St	17.1.	17.30	Za + Alžbětu Kocurovou, manžela a syna	
Čt	18.1.	17.30	Za Antonína Radošovského a dvoje rodiče	
Pá	19.1.	Záb 17.30	Za + Alfréda Golu – výroční	
So	20.1.	7.00	Za Štěpánku Onderkovou, manžela, rodiče a sourozence	
Ne	21.1.	7.00	Za živou rodinu, + manžela a rodiče z obou stran	
Ne	21.1.	Záb 8.30	Za Bertholda Balarina, rodiče a sourozence	
Ne	21.1.	10.00		
Po	22.1.	18.00?	Za + Pavla Faiku a přízeň	
Út	23.1.	6.30	Za živé a + farníky	
St	24.1.	18.00?	Za + Kristínu Štefkovou – měsíční	
Čt	25.1.	18.00?	Za + rodiče Hildegardu a Josefa Vojáčkovy a bratra	
Pá	26.1.	Záb 18.00?	Za Františka Dihla (nedož. 100 let), za manželku a děti	
So	27.1.	7.00		
Ne	28.1.	7.00		
Ne	28.1.	Záb 8.30	Za + Marii Skoblejovou – měsíční	
Ne	28.1.	10.00	Za Gertrudu Vidlakovou, manžela, dvoje rodiče a sourozence	
Po	29.1.	17.30		
Út	30.1.	6.30		
St	31.1.	17.30	.	
Čt	1.2.	17.30		
Pá	2.2.	6.30		
Pá	2.2.	Záb 17.30		
So	3.2.	7.00		
Ne	4.2.	7.00	Za členy Živého růžence – B	
Ne	4.2.	Záb 8.30		
Ne	4.2.	10.00	Za živé a + farníky	

Poznámka: Kde byl úmysl textem delší, je jeho pokračování znázorněno třemi tečkami.

Advent – roráty

Zpívání u vánočního stromu na sídlišti 25. prosince

**At' „ NEDĚLNÍČEK“ vnese do Vašich rodin příjemné,
pokojné a sváteční chvíle.**

Novoroční koncert
7. LEDNA 2018

15:00 hod 17:30 hod

KOSTEL NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICE
V DOHUSLAVICÍCH KOSTEL SV. MARTINA
V DOLNÍM BENEŠOVĚ

Program

- P. ŠABACKÝ - KATALYZÁTOR •
- F. MENDELSSOHN - BARTHOLDY - HEBRIDY •
- M. RAVEL - MARIANA ZA MRTVOU INFANTKU •
- A. DVORÁK - BIBLICKÉ PÍSNĚ •

...

ÚČINKUJE ORCHESTR SLOŽENÝ DĚDEVŠÍM Z MLADÝCH STUDENTŮ UMĚLECKÝCH ŠKOL, DOPLNĚNÝ O PROFESNÍ HRÁČE

KONCERT BUDE DOPLNĚN OBRAZY ŽÁKŮ VĚTVARNÝCH ŠKOL

Vydavatel:

Římskokatolická farnost Dolní Benešov, Nám. Cyprjána Lelka 74, Dolní Benešov 747 22

Připravuje pro vás „Tým Nedělníčku“ P. Mgr. Pavel Kuchař, farář, a Marie Ohřálová

email: nas.nedelnickek@seznam.cz ; webové stránky: <http://www.farnost-dolni-benesov.estranky.cz/>
vychází první neděli v měsíci za dobrovolný příspěvek.

Zapsáno do evidence periodického tisku ministerstva kultury pod číslem MK ČR E19917